

καὶ μάλα πλαστῶς γελῶν, εἰ μέμνημαι, ὡς “ Παιδευθέντα c
 με ἐκέλευες ποιεῖν πάντα ταῦτα ἢ μὴ ποιεῖν.” ἔφη ἐγὼ
 κάλλιστα μνημονεῦσαί σε. “ Οὐκοῦν παιδευθέντα,” ἔφησθα,
 “ γεωμετρεῖν, ἢ πῶς;” κἀγὼ τὸ μετὰ ταῦτα ὁ ἐπῆρι μοι εἰπεῖν
 οὐκ εἶπον, φοβούμενος μὴ σμικροῦ ῥήματος ἕνεκα τὸν ἔκπλουν 5
 ὄν προσεδόκων, μὴ μοι στενὸς γίγνοιτο ἄντ’ εὐρυχωρίας.
 ἀλλ’ οὖν ὦν ἕνεκα πάντ’ εἴρηται ταῦτ’ ἐστὶ μὴ με διά-
 βαλλε λέγων ὡς οὐκ εἶω ἐγὼ σε πόλεις Ἑλληνίδας ἐρρούσας
 ὑπὸ βαρβάρων οἰκίζεω, οὐδὲ Συρακουσίους ἐπικουφίσαι βασι- d
 λείαν ἀντὶ τυραννίδος μεταστήσαντα. τούτων γὰρ οὐθ’ ἦπτον
 ἐμοὶ πρέποντα ἔχοις ἄν ποτε λέγων μου καταψεύσασθαι,
 πρὸς δὲ τούτοις ἔτι σαφεστέρους τούτων εἰς ἔλεγχον λόγους
 ἐγὼ δοίην ἄν, εἴ τις ἱκανή που φαίνοιτο κρίσις, ὡς ἐγὼ μὲν 5
 ἐκέλευον, σὺ δ’ οὐκ ἠθελες πράττειν αὐτά· καὶ μὴν οὐ χαλεπὸν
 εἰπεῖν ἐναργῶς ὡς ἦν ταῦτα ἄριστα πραχθέντα καὶ σοὶ καὶ
 Συρακοσίοις καὶ Σικελιώταις πᾶσι. ἀλλ’ ὦ τῶν, εἰ μὲν μὴ e
 φῆς εἰρηκέναι εἰρηκῶς ταῦτα, ἔχω τὴν δίκην· εἰ δ’ ὁμολογεῖς,
 τὸ μετὰ τοῦτο ἡγησάμενος εἶναι σοφὸν τὸν Στησίχορον, τὴν
 παλιωφδίαν αὐτοῦ μμησάμενος, ἐκ τοῦ ψεύδους εἰς τὸν ἀληθῆ
 λόγον μεταστήσῃ. 5

Δ

Πλάτων Δίῳνι Συρακοσίῳ εὖ πράττειν.

Οἶμαι μὲν φανεράν εἶναι διὰ παντὸς τοῦ χρόνου τὴν ἐμὴν 320
 προθυμίαν περὶ τὰς συμβεβηκυίας πράξεις, καὶ ὅτι πολλὴν
 εἶχον περὶ αὐτῶν σπουδὴν εἰς τὸ συμπεραυθῆναι, οὐκ ἄλλου
 τινὸς ἕνεκα μάλλον ἢ τῆς ἐπὶ τοῖς καλοῖς φιλοτιμίας·
 νομίζω γὰρ δίκαιον εἶναι τοὺς ὄντας τῇ ἀληθείᾳ ἐπιεικεῖς b

c 1 γρ. μάλα πλαστῶς O : μάλ’ ἀπλάστως A O c 7 εἴρηται Z :
 εἴρηται καὶ A O d 2 τούτων τούτων A οὐθ’ A O : οὐχ Z O²
 (χ s. v.) d 5 εἴ*** τις A : εἶπον τις O e 1 μὴ φῆς A : φῆς
 Z O e 5 μεταστήσῃ A (η in ras. A²) Z O : γρ. μετάστηθι A³
 b 1 ὄντας A , sed a in ras.)

καὶ πράττοντας τοιαῦτα τυγχάνειω δόξης τῆς προσηκούσης.
 τὰ μὲν οὖν εἰς τὸ παρόν, σὺν θεῷ εἰπεῖν, ἔχει καλῶς, τὰ δὲ
 περὶ τῶν μελλόντων ὁ μέγιστός ἐστιν ἄγών. ἀνδρεία μὲν
 5 γὰρ καὶ τάχει καὶ ῥώμῃ διενεγκεῖν δόξειεν ἂν καὶ ἐτέρων
 εἶναι τινων, ἀληθεία δὲ καὶ δικαιοσύνη καὶ μεγαλοπρεπεία
 c καὶ τῇ περὶ πάντα ταῦτα εὐσχημοσύνη, συμφαίη τις ἂν τοὺς
 ἀντιποιοιμένους τὰ τοιαῦτα τιμᾶν εἰκότως τῶν ἄλλων δια-
 φέρειω. νῦν οὖν δῆλον μὲν ἐστίν ὃ λέγω, ἀναμιμνήσκειω
 δὲ ὅμως δεῖ ἡμᾶς αὐτοὺς ὅτι προσήκει πλεον ἢ παίδων τῶν
 5 ἄλλων ἀνθρώπων διαφέρειω τοὺς οἴσθα δήπου. φανεροὺς
 οὖν δεῖ ἡμᾶς γενέσθαι ὅτι ἐσμέν τοιοῦτοι οἰοίπερ φαμέν,
 ἄλλως τε καὶ ἐπειδὴ, σὺν θεῷ εἰπεῖν, ῥᾶδιον ἔσται. τοῖς
 d μὲν γὰρ ἄλλοις συμβέβηκεν ἀναγκαῖον εἶναι πλανηθῆναι
 πολὺν τόπον, εἰ μέλλουσιω γνωσθῆναι· τὸ δὲ νῦν ὑπάρχον
 περὶ σὲ τοιοῦτόν ἐστίν, ὡς τοὺς ἐξ ἀπάσης τῆς οἰκουμένης,
 εἰ καὶ νεανικώτερόν ἐστίν εἰπεῖν, εἰς ἕνα τόπον ἀποβλέπειω,
 5 καὶ ἐν τούτῳ μάλιστα πρὸς σέ. ὡς οὖν ὑπὸ πάντων ὁρώμενος
 παρασκευάζου τόν τε Λυκοῦργον ἐκεῖνον ἀρχαῖον ἀποδείξω
 καὶ τὸν Κῦρον, καὶ εἴ τις ἄλλος πώποτε ἔδοξεω ἦθει καὶ
 πολιτεία διενεγκεῖν, ἄλλως τε καὶ ἐπειδὴ πολλοὶ καὶ σχεδὸν
 e ἅπαντες οἱ τῆδε λέγουσιω ὡς πολλή ἐστίν ἐλπίς ἀναιρεθέντος
 Διονυσίου διαφθαρῆναι τὰ πράγματα διὰ τὴν σὴν τε καὶ
 Ἰρακλείδου καὶ Θεοδοῦτου καὶ τῶν ἄλλων γνωρίμων φιλο-
 τιμίαν. μάλιστα μὲν οὖν μηδεὶς εἶη τοιοῦτος· ἐὰν δ' ἄρα
 5 καὶ γίγνηται τις, σὺ φαίνου ἰατρεύων, καὶ πρὸς τὸ βέλτιστον
 321 ἔλθοιτ' ἂν. ταῦτα δὲ ἴσως γελοῖόν σοι φαίνεται εἶναι τὸ
 ἐμὲ λέγειω, διότι καὶ αὐτὸς οὐκ ἀγνοεῖς· ἐγὼ δὲ καὶ ἐν τοῖς
 θεάτροις ὁρῶ τοὺς ἀγωνιστὰς ὑπὸ τῶν παίδων παροξυνο-
 μένους, μήτι δὴ ὑπὸ γε τῶν φίλων, οὓς ἂν τις οἶηται μετὰ
 5 σπουδῆς κατ' εὐνοίαν παρακελεύεσθαι. νῦν οὖν αὐτοῖ τε
 ἀγωνίζεσθε καὶ ἡμῖν εἴ του δεῖ ἐπιστέλλετε· τὰ δ' ἐνθάδε

c 1 ἂν τοὺς ἀντιποιοιμένους] ἀντιποιοιμένους A (sed ἂν fecit et τοὺς
 ἂν s. v. A²) pr. O d 3 ὡς AZO: ὥστε O²

παραπλησίως ἔχει καθάπερ καὶ ὑμῶν παρόντων. ἐπιστέλλετε
 δὲ καὶ ὅτι πέπρακται ὑμῖν ἢ πράττοντες τυγχάνετε, ὡς ἡμεῖς **b**
 πολλὰ ἀκούοντες οὐδὲν ἴσμεν· καὶ νῦν ἐπιστολαὶ παρὰ μὲν
 Θεοδότου καὶ Ἑρακλείδου ἤκουσιν εἰς Λακεδαίμονα καὶ
 Αἴγωνα, ἡμεῖς δέ, καθάπερ εἴρηται, πολλὰ ἀκούοντες περὶ
 τῶν τῆδε οὐδὲν ἴσμεν. ἐνθυμοῦ δὲ καὶ ὅτι δοκεῖς τισὶν **5**
 ἐνδεεστέρωσ τοῦ προσήκοντος θεραπευτικὸς εἶναι· μὴ οὖν
 λανθανέτω σε ὅτι διὰ τοῦ ἀρέσκειω τοῖς ἀνθρώποις καὶ τὸ
 πράττειν ἐστίν, ἢ δ' αὐθάδεια ἐρημίᾳ σύνοικος. εὐτύχει. **c**

Ε

Πλάτων Περδίκκα εὖ πράττειν.

Εὐφραίῳ μὲν συνεβούλευσα, καθάπερ ἐπέστελλες, τῶν
 σῶν ἐπιμελούμενον περὶ ταῦτα διατρίβειν· δίκαιος δ' εἰμὶ καὶ
 σοὶ ξενικὴν καὶ ἱερὰν συμβουλήν λεγομένην συμβουλεύειν **5**
 περὶ τε τῶν ἄλλων ὧν ἂν φράξης καὶ ὡς Εὐφραίῳ δεῖ τὰ νῦν **d**
 χρῆσθαι. πολλὰ μὲν γὰρ ὁ ἀνὴρ χρήσιμος, μέγιστον δὲ οὗ
 καὶ σὺ νῦν ἐνδεὴς εἶ διὰ τε τὴν ἡλικίαν καὶ διὰ τὸ μὴ πολλοὺς
 αὐτοῦ πέρι συμβούλους εἶναι τοῖς νέοις. ἔστιν γὰρ δὴ τις
 φωνὴ τῶν πολιτειῶν ἐκάστης καθαπερὲ τινων ζώων, ἄλλη **5**
 μὲν δημοκρατίας, ἄλλη δ' ὀλιγαρχίας, ἢ δ' αὖ μοναρχίας·
 ταύτας φαῖεν μὲν ἂν ἐπίστασθαι πάμπολλοι, πλείστον δ' **e**
 ἀπολείπονται τοῦ κατανοεῖν αὐτὰς πλὴν ὀλίγων δὴ τινων.
 ἦτις μὲν ἂν οὖν τῶν πολιτειῶν τὴν αὐτῆς φθέγγηται φωνὴν
 πρὸς τε θεοὺς καὶ πρὸς ἀνθρώπους, καὶ τῇ φωνῇ τὰς πράξεις
 ἐπομένας ἀποδιδῶ, θάλλει τε ἀεὶ καὶ σφύζεται, μιμουμένη δ' **5**
 ἄλλην φθείρεται. πρὸς ταῦτ' οὖν Εὐφραῖός σοι γίγνοιτ'
 οὐχ ἦκιστα ἂν χρήσιμος, καίπερ καὶ πρὸς ἄλλα ὧν ἀνδρείος·

b ἢ ὑμῖν] ἡμῖν A et pr. O **c** ἢ ἐρημίᾳ] ἐρημίας Stob. **c** 3 ἐπέ-
 στελλες Z O² (σ s. v.): ἐπέστελλε A O **d** 3 νῦν Z et in marg.
 A³ O²: om. A O **e** 1 φαῖεν μὲν Z O²: φαῖμεν A O **e** 6 φθείρεται
 A O: διαφθείρεται Z O² (τὰ πλείω ἀντίγραφα δίχα τῆς διὰ in marg.
 Z O)